

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̄̅̅ Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 ἕτερον

Ἦχος π̄̅̅ Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
 νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
 (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ

ει σα α α κου σο ο ο ν μου προ σχεστηφω νη η
η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου
Κυ υ ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ω
ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η
ει σα α α α κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε ε

Ἡ Στιχολογία.

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κηνω στο μα τι ι μου
και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη
ρι ι αστου προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι
ι αις

Σ^{B8} υν ανθρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων^{ε 7x}

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με^{ε 7x} ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη η νμου^{ε 7x}

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σι

κρι ται αυ των^{ε 7x}

Α^{B8} κου σονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν^{ε 7x} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης^{ε 7x} δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην^{ε 7x}

Ο^{B8} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου^{Δ 22} ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χη

ην μου^{ε 7x}

Φ^{B8} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι^{Δ 22} και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ενων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη των την ψυ χη ην μου

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{B8} ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

Ε^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ

Γ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ως μου

*Ἰστώμεν στίχους στ', και ψάλλομεν
στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.*

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται ^ε_{7x} ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν ^ε_{7x}

Τ^{B8} ον ζω ο ποι ον σϷ σταυ ρον α παυ στως προ σκυ

νϷν τεϷ Χρι στε ε ο Θε ος ^Δ₂ την τρι η με ρο ον

σϷ α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και

νι ι σας ^π₉ την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων

φυ σιν παν το δυ να με και την εις ου ρα νϷς ^{Πα}_Δ

νο δον κα α θυ πε δει ξας η μιν ως μο νος α γα θος

και φι λαν θρω πος ^ε_{7x}

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^ε_{7x} ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον ^ε_{7x}

Τ^{B8} Ϸ ξυ λϷ της πα ρα κο ης ^Δ₂ το ε πι τι μι ον

ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω τϷ αυ ρϷ ε κϷ σι ως προ ση

λω θεις και εις ^{Πα} Α δϷ κα τελ θων δυ να τε τϷ Ϸ θα να τϷ

τα δεσ μα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ

ν8 8 μεν ^Δ την εκ νε κρωων σ8 α να στα σιν εν ^M

^{Πα} α γαλ λι α σει βο ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ε ^{B8}

δο ξασοι ^ε ^{7x}

Στίχ. γ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^ε ^{7x} ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον ^ε ^{7x}

^{B8} **Π** υ λας α δ8 συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και

τω σω θα να α τω ^Δ τ8 θα να τ8 το βα σι λει ον

ε λυ σας γε νος δε το αν θρω πινον ^Δ εκ φθο ρα ας η

^{Πα} λευ θε ρω σας ζω ην και α φθα ρσι αν ^{B8} ^π ⁹ τω κο σμω δω ρη

^ε ^{7x} σα μενος και το με γα ε λε ος

Στίχ. δ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται ^ε ^{7x} τον Ισ ρα ηλ ^Δ ^π ^χ εκ

πα σω ων των α νο μι ων αυ τ8 ^ε ^{7x}

^{B8} **Δ** ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι ^Δ την του Σω τη

^{Πα} ρος τρι η με ρον ε γε ρσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν ^π ⁹

^{B8} των του Α δ8 α λυ των δε σμων και α α φθα ρσι αν και ζω

ην παντες ελαβομεν κραζοντες ο σταυρωθεις
και τα φεις και αναστας σωσον ημας τη αναστα
σεισμο νεφι λανθρωπε

Στίχ. ε'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λαοι

Αγγελοι και ανθρωποι σωτηρτην σην υμνσι

τριημερον εγερσιν διης κατηυγααστητης

οικου μενης τα περατα και αι αιτηης δουλειας τσ

εχθρα παντες ελυτρωθημεν κραζοντες ζω

οποιεπαντοδυναμε σωτηρ σωωσον ημας τη

αναστασεισμο νεφι λανθρωπε

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυριου μενειεις τον αιωνα

Πυλασχαλκας συνετριψας και μοχλσ συνεθλα

σας Χριστε ο Θεος και γενοσ ανθρωπων πεπτω

κος ανεστησας δια του τοσυμφωνωσβοωμεν ο

B8

α να στας εκτων νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι
Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ υ ρι ε η εκ Πα τρος σου ου γεν νη η σις α

χρονος υ παρ χει και αι α α ι ι ι δι ι ι ι ος

η εκ Παρ θε νου σαρκω ω σις α φραστος αν θρω ω ποις

και αι α α νε ρ μη η η η νε ε ε ευ τος και η

εις Α δου ου κα θε ο dos φο βε ρα δι α α βο ο ο

λω ω και τοι ο ις Α α γγε ε ε λοι ο ις α α αυ του

θα να τον γαρ πα τη η σας τρι η με ρος α α νε ε

ε ε ε στης α φθα ρ σι αν πα ρε χων α αν θρω ω ω

ποις και το ο ο με γα α ε λε ε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς δ δς

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

O^M δι α α σε Θε ο πα τωωρ Προ ο φη η
η τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι
^{Δι} σου προ ο α α νε φω ω ω νη η η η σε τω
^{B8} με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν
τι πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ
^{Πα} σα α εκ δε ξι ω ω ων σου σε γαρ μη τε ρα προ
ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν
^{B8} ο α πα τωωρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο
κη η η σα ας Θε ε ε ος ι ι να την ε α
^{Πα} αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να
φθα ρει ει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε σι και
το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ
^{Πα} ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω μοις
α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα

γα α α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις
 ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α α α
 με ε ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον
 Χρι ι στος ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλουουου
 σι ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος
 * * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν θ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε θ
 θ θ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Φ ω νη η η η μ προς Κυ υ ρι ι ον ε ε
 κε ε ε ε ε κρα α α α α ξα φω ω νη η
 η η μ προς τον Θε ο ο ον και αι αι προ σε ε

ε ε ε σχε ε ε ε μοι

Στίχ. α'. Ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί

μου νυκτὸς ε ναν τι ον αυ τσ και εκ η η η

πα τη η η η θην

Φ ω νη η η η μᾶ προς Κυ υ ρι ι ον ε ε

κε ε ε ε ε κρα α α α α ξα φω ω νη η

η η η μᾶ προς τον Θε ο ο ον και αι αι προ σε ε

ε ε ε σχε ε ε ε μοι

Στίχ. β'. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου· ε μνη σθην

τσ Θε σ και αι ευ φρα α α αν θην

Φ ω νη η η η μᾶ προς Κυ υ ρι ι ον ε ε

κε ε ε ε ε κρα α α α α ξα φω ω νη η

η η η μᾶ προς τον Θε ο ο ον και αι αι προ σε ε

ε ε ε σχε ε ε ε μοι

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· ε γνω ρι σας εν

τοις λα οις την δυ υ να μι ι ι ιν σθ

^{Nη} Φ ω νη η η μϑ προς Κυ υ ρι ι ον ε ε
 κε ε ε ε ε κρα α α α α ξα ^{Δι} φω ω νη η
^{Nη} η η μϑ ^ν προς τον Θε ο ο ον και αι αι προ σε ε
 ε ε ε σχε ε ε ε ε μοιοι οι οι ^ν

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Κ^{Β8} υ ρ ι ε α νελ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι
κη ν η μων κα τα α ραν ε ξη λειψας και κα τελ θων
εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω
σας α φθα ρ σι αν δω ρου με νος των αν θρωπων τω γε
νει δι α του το υ μνου ντες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο
ποι ον και σω τη ρι ον σου ε γε ρσιν θ
 χ

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Κε ρ

χ Α να στη τω ο Θε ος $\frac{1}{2}$ και δι α σκο ρ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του $\frac{1}{2}$ και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του $\frac{1}{2}$ οι μι σουντες αυ τον $\frac{1}{2}$

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται $\frac{1}{2}$ Πα σχα και νον Α γι ον $\frac{1}{2}$ Πα α σχα
μυ στι κον $\frac{1}{2}$ Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο





προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν



A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ^{ν' 22} ορ θρου βα θε ε
ος ^{ν' 22} ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^{u q} ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^{u q} και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^{B8} τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{B8} τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^{u q} α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^{Δ 2} τοις αυ
του ου Μαθη ταις ^{u q}



^χ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^{u q} α γαλ λι α ^χ σω με θα ^{u q} και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη ^{u q}

Π ^{Κε} α σχα το τε ρ πνον ^{u q} Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^{u q}
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^{u q} Πα
σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ^{ν' 22} ω








 ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα

 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρυ υ

 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πά Πα φ


Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

 Πνε ευ μα α α τι


Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς

 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πά Πα φ


Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και

 λαμ προν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

 υ ρει και α λλη λθ ς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

 τοις μι σθ σι ιν η η η μας συγ χω ρη

 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

^{Κε}
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
^{Πα}
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
^{Κε}
 τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
^{Πα}
 εν τοι οις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
^Δ
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Ἦχος Πά φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

τὸ τέλος

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
 * * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαὸς· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *